

Rozštěpení (Spaltung)

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2014](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2014](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 25. 5. 2014
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 25. 5. 2014

Rozštěpení (Spaltung)

Jaspers (v *Úvodu do filosofie*, s. 23 a kolem) mluví o dvojím rozštěpení: jednak a) jde o rozštěpení na subjekt a objekt a toto rozštěpení má za „základní stav našeho myslícího bytí“ a vidí v tom „v každém okamžiku existující tajemství“, přičemž smysl tohoto tajemství je „zřejmě ten, že bytí jakožto celek nemůže být ani objekt, ani subjekt“. Ale hned potom upozorňuje, že „každé myšlení s sebou nese ještě další rozštěpení“, totiž že „každý předmět, je-li zřetelně myšlen, je jakožto určitý předmět vždy ve vztahu k jiným předmětům“, neboť „určitost znamená odlišení jednoho předmětu od druhého“. Ale jakými prostředky se takový určitý (konkrétní či lépe konkrétnější) „předmět“ <dá> odlišit od jiných? – A když už mluvíme o odlišování, není stejným (a možná i větším) problémem spíše neodlišování, resp. připodobňování, „přistějšňování“? Není legitimnější předpokládat odlišnosti a tázat se po tom, jak dochází k „připodobňování“ či „přistějšňování“, tedy „adaequaci“? Když Jaspers užívá termín „Spaltung“, jako by sugeroval, že původnější je celek, celostnost, integrita. Ale jaké pro to má důvody?

(Písek, 140525–2.)